

men tilfids bleve begge kjede af ham, og han gik i Ro. Det er af den Slags Tilfælde, der kunne indtræde, men det, som Manden bestemte skal vide, er, under hvilke Omstændigheder han med Haab om at faae sin Ret sat igjennem kan klage. Vi have mange Tilfælde, der have viist os, hvor vigtigt det er at have en saadan Begrændsning. Da Freden var sluttet i 1850, kom der en Overgangstid 1851—52, hvori der under visse Vaabenarter tilbageholdtes en Mængde Mandskab, der var oppe i det 34te eller 35te Aar, medens der blev hjemforlovet store Masser af langt yngre Mandskab og af ganske ungt Mandskab. Dette Mandskab, der blev holdt til Tjeneste, uagtet der var Fred og uagtet de vare saa høit oppe i Aarene, klagede idelig, men de kunde ikke faae nogen Ret; uagtet Justitsministeren bestandig anerkjendte, at det var ubilligt, at de saaledes bleve holdte under Vaaben, kunde han ikke støtte sig paa nogen som helst Lovbestemmelse og sige: det er Forstærkningsmandskab, der maa hjem i Fredstid, saafremt ikke nogen eiendommelig Anledning, nogen nødvendig Marsch fordrer, at de skulle blive. Ved enhver Reduction i en Hær efter en Krig er det af yderste Vigtighed, at Mandskabet har en vis Retgrund at paakalde, jeg siger ikke at kræve udført, thi det kan under mange Omstændigheder ikke skee, men at paakalde, og som den Minister og den Myndighed, hvem det paahviler at haandhæve disse Rettigheder, saavidt de paa nogen Maade kunne fyldestgjøres, ligeledes kan støtte sig til ligeoverfor de vedkommende Myndigheder. Saaledes som det bestaaer nu, vil man under saadanne Omstændigheder lade sig nøie med det Svar: Ja, vi ville nu gjøre saaledes, vi skulde ikke noget Andet. Saasnart disse Bestemmelser derimod komme ind, saa vil Justitsministeren idetmindste føle sig opfordret til at træde i Skranken paa Mandskabets Vegne. Hvad han vil kunne sætte igjennem, vil Tiden vise, men han vil ikke føle sig svækket derved, at han ikke staaer paa Lovens Grund; han vil faae Kraft ligeoverfor hvad jeg troer man med Rette kan kalde Willkaarlighed. Jeg siger, man kunde vist med Rette kalde det Willkaarlighed, thi jeg erindrer nu i dette Dieblik, at Flere af det Mandskab, som saaledes blev holdt tilbage

under Tjeneste, befandt sig i Svendborg og Alsens; der kunde jo dog ikke være nogen Krigsnødvendighed for at holde det der tilbage Aaringer itræk. Nogle Andre af det samme Mandskab befandt sig paa Løihuset; der kunde heller ikke være nogen Krigsgrund for at beholde dem der $\frac{1}{2}$ Aar længere i Tjeneste. Der var een Grund, og dens Betydning skal jeg ikke benægte, man sagde: den Mand er en meget behageligere Mand og en brugbarere Mand i dette Dieblik end en Anden, men det er ikke Grund nok til at holde en Borger tilbage; thi naar Freden er sluttet, bør han ikke længere end nødvendigt være under den haarde Betingelse. Det er den Begrændsning, der ligger i denne Paragraph. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Hjerding (S. Hage) med et bløddende Hjerte skal stemme for det Forslag, der er kommet fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Beck), og at han skulde ønske, at et saadant Forslag ikke forelaae til Afstemning, at man lod Sagen gaae sin simple, naturlige Gang, lod Loven med vor fulde Tilstemning lægge frem for Kongen i det Geheime-Statsraad, og lod saa Kongen og dette spørge sig selv i sin inderste Sjæl: skulle vi lade Borgerne med nogenlunde Sikkerhed vide, hvorledes de skulle behandles ligeoverfor Krigsvæsenet, eller skulle vi lade Forholdet bestaae med den Ubestemthed, som for Dieblikket er tilføiede? Naar dette af danske Mænd, af vore Ministre ligeoverfor Kongen blev taget alvorligt under Betragtning, da er jeg overbevist om, at de sige: denne Willkaarlighed skal ikke vedblive, thi den behøver ikke at vedblive.

Millen: Jeg skal blot endnu med en eneste Bemærkning tillade mig at betræde Tjenesteforslagsbetet, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds udtalte sig; jeg finder mig paa samme Geheet, som de ærede Forslagsstillere befinde sig, og paa hvilket den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds ogsaa har bevæget sig; iasten er han paa et andet. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (N. Jensen) hittede, at det ikke var til nogen Nytte, og at det var en Byrde, der hvilede paa den